

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravnistvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 35.

V Ljubljani, v sredo 12. februarija 1896.

Letnik XXIV.

Deželni zbor Kranjski.

Stavbeni red za Ljubljano.

V seji dne 10. februarija se je pečal deželni zbor z vladnim načrtom zakona za stavbeni red, veljaven za Ljubljano. Predloženo poročilo stavbenega odseka je zelo obširno. Tudi razprave v zbornici so bile zelo obširne, vlasti sta si bila poročevalci dr. Tavčar in poslanec dr. Majaron v nasprotju zaradi določil glede razlastitve. — Katoliško-narodni stranki so se zdeli dr. Majarona nasveti glede razlastitve bolj ugodni za stranke, zato je zanje glasovala, vendar je končno s par glasovi večine obveljal načrt zakona po vladnem in odsekovem predlogu.

Dolg je bil tudi razgovor, ali je z ozirom na potres dovoljeno v Ljubljani zidati tudi štirinadstropne hiše; vladni načrt je bil proti temu, in poslanec Grasselli je zagovarjal to stališče, nasproti pa ga je pobijal poslanec Hribar. Končno je bilo vsprejeto določilo, da se smejo zidati v Ljubljani tudi štirinadstropne hiše.

Daljši razgovor je bil tudi glede vprašanja, kdo naj plačuje napravo trotoarja; vladni načrt je zato, da ga plača pri novi hiši hišni posestnik sam, poslanec baron Wurzbach pa je predlagal, naj ga napravi občina na svoje stroške, ker je trotoar del ceste, za katero mora skrbeti občina, in ker bi se s tem v marsikaterih slučajih napravljali hišnim posestnikom neprimerno veliki stroški. Vsprejeto je bilo določilo vladnega načrta.

Vreditev meje mej Udmatom in Ljubljano.

Poročilo deželnega odbora glede preuredbe mej selske občine Moste in mesta Ljubljane.

Ker je vsled potresne katastrofe stara deželna bolnica nerabljiva postala ter se je zgradba nove bolnice morala dovršiti še tekom 1895. l., postala je inkorporacija dela davčne občine Udmata k mestu Ljubljani zelo nujna in to sosebno tudi zaradi tega, ker se je občinski zastop v Mostah v svoji prošnji do c. kr. okrajnega glavarstva v Ljubljani izjavil, da bi ne mogel izpolnovati dolžnosti, ki bi jih občina vsled razglasa deželne vlade z dne 30. junija 1869. leta, dež. zak. št. 16, zdaj prevzeti morala, ko se nova deželna bolnica nahaja v selski občini Moste, ter je vsled tega prosil, da naj bi se c. kr. okrajno glavarstvo potegovalo pri deželnem odboru za izločitev omenjenih treh parcel iz davčne občine Udmata in združitve istih z mestom Ljubljano ter da bi deželni odbor to preskrboval, kar bi morala občina Moste po gornjem razglasu izvrševati.

Ker se je deželni odbor prepričal, da bi občina Moste ne mogla zmagovati velikih bremen, ki so spojena z omenjenim razglasom, obrnil se je še jedenkrat do mestnega magistrata ter mu je prijavil, da bode visokemu deželnemu zboru predložil načrt zakona glede inkorporacije posestva deželne bolnice k mestu Ljubljani.

Mestni magistrat naznanil je na to z dopisom dne 13. januarja 1896, št. 1398, deželnemu odboru, da je sklep občinskega sveta z dne 12. decembra 1895. leta o združitvi jednega dela davčne občine Udmata z mestom Ljubljano predložil c. kr. deželnemu predsedstvu, katero je sprožilo tudi vrnavo mej med Ljubljano in Udmatom. V tem poročilu je navedeno, da je občinski svet stolnega mesta Ljubljane v prej omenjeni seji po nasvetu magistrata jednoglasno sklenil: Do visoke c. kr. deželne vlade vložiti naj se prošnja, da bi visokoista

kranjskemu deželnemu zboru predložila načrt zakona, s katerim se občinske meje mestne občine Ljubljanske tako preuredi, da se med reko Ljubljanico, Martinovo cesto in med Dolenjsko železnico ležeče parcele katastralne občine Udmata v politično-administrativnem oziru združijo z mestnim okoljem.

V ravnokar navedenem ozemlju Udmatskem nahaja se tudi svet, na katerem je zidana nova deželna bolnica.

Kot meja med selsko občino Moste in mestom Ljubljano velja zdaj Martinova cesta ter spada jedna stran ceste oziroma hišna vrsta k Ljubljani, druga pa k Udmatu. Vsled tega nastajajo gledé izvrševanja lokalne policije mnogotere neprilичnosti in težave, ki so toliko bolj pomenljive, ker se je v novjšem času pokazalo, da se mora ta del bližnje okolice Ljubljanske izdatnejše nadzorovati. V Udmatu se jako močno naseljujejo ljudje, in sicer izključivo iz meščanskih krogov ter so ti naselniki večinoma železniški služabniki in rokodelci; o tem spričuje čudovito živahna stavbinska delavnost, ki se razvija ondi ob periferiji mesta ter je deloma izpodrinila kmetsko lice vasi. Ravno z ozirom na rapidni stavbinski razvoj vasi Udmata trdo ob mestni meji ima mesto Ljubljansko kar naravnost dolžnost, zagotoviti si vpliv na vredbo novih razmer, sosebno v kolikor gre za prireditve občil in higijeničnih naprav.

C. kr. deželna vlada nameravala je z ukazom dne 7. decembra 1894, št. 10386, združitve vsega ozemlja katastralne občine Udmata z mestno občino Ljubljano, mestna občina pa je mnenja, da taka prememba občinskih mej predaleč sega ter ni mestu na korist. Ista poklada vrednost na to, da si pri-

LISTEK

Oglarjev sin.

(Slika iz oglarskega življenja.)

IV.

„Kaj pravim ti, mladi oglar,
Ne teši si rakve nikar;
Čemu-li bi hotel umreti,
Ko lice ti v prvem je oveti?“
S. Gregorčič.

Bilo je v nedeljo potem. Lep, krasen Gospodov dan je bil. Solnce stalo je že visoko na vedrem nebu, ko so vreli ljudje iz cerovške cerkve od desete maše. Prvi so bili zunaj vaški in okoliški mladeniči, mej temi pa je bil prvi visok širokopleč mladenič. Dočim so drugi vsi ostali pred cerkvijo, odšel je ta od cerkve po stranski stezi naravnost proti gozdu. Bil je to oglarjev Tine. H dil je nitro, kakor je bila sploh njemu navada. Solnce mu je palilo v hrbet, da mu je teknel pot kar curkoma po životu. Prišedši že daleč proč od ljudi, sedel je v senco pod košato bukev. Otiraje si z raskavim jopičevim rokavom pot raz čelo, gledal je pred se zamišljeno, da, dejal bi, skoro srpo in nevoljno.

„In vendar“, zamrmra skozi zoba „oče le še trobi svojo. Na vsak način če da se moram oženiti vzeti prav to Grudnovo. — Ali šmenta, da bi vsaj poslušal in premislil, kar mu pravim! — Kolikrat

sem mu že povedal ta teden, da je vse šlo, da je že vse zastoj in prekasno! — Jaz sem ravnal ž njo nerodno, ona se mi je rogala, — in oče bi vendar še hotel, da se vzameva? — Beg pomagaj, kje ima glavo! — Danes je šel zopet k Grudnovki radi tega... Jojmeni, kake sitnosti brez potrebe! — Jaz prav ne vem, čemu bi se ženil. — Sam, sam, — to je življenje! Da bi vedel, kdor je prvi iznašel snubenje in ženitovanje, koliko britkih ur napravi meni s tem, gotovo ne bi bil drugim besedice bleknil o svoji iznajdbi. — Pa kaj hočem, revež! — Parkrat me je že premotil oče in pozabil sem, da sem mož: jel sem misliti na ženo. — In zlomek, ničesar ne rečem, — ker oče je oče, in jaz sem sin — da me ne premoti še enkrat. Bo že tako mešal in spletal na obeh straneh, da me nazadnje vjame. — Pa, bodi karkoli, povem mu že naprej, da ne ganem niti z mezincem za vso svojo ženitev. Sam naj mi dobi ženo, sam naj mi jo privede v hišo. Toliko naredim morda, da pojdem ž njo v cerkev, a še tja jo pošljem lahko naprej ali pa pojde za menoj. Nikakor nočem, da bi se mi ljudje smejali, ker se ženim. Pokazati jim hočem, da se ne sam, ampak da me drugi. — Tako je, niti z mezincem ne ganem.“

Nato se zravnja odločno kvišku in mahne jo naprej po gozdu. Domov prišedši pristavi hitro k ognju lonec krompirja, da bosta jedla z očetom, ko se vrne iz Cerovega. A krompir je čakal že davno kuhan v skledi, starega pa le ni še hotelo biti.

Nazadnje zdelo se je Tinetu vendar preveč čakanja. Odšel je kar očetu nekaj krompirjev posebej v loncu in pojedel ostale sam. Po kosilu zleknil se je malo po klopi ob ognjišču, da bi malo pospal, ker ni spal mej tednom skoro nič. Ker se ga pa nikakor ni hotel lotiti spanec, je vstal in šel malo ven po gozdu. Prišedši na skale, s katere se mu je bilo zdrsnilo takrat, ko je videl Anico, ostal je nekaj časa zamišljen na mestu. Slednjič je legel vznak v mah in kmalu prav sladko zaspal.

Tiho je bilo vse, kakor v grobu, a ne mrtvo. — Drevesni listi so lahkočno trepetali v svežem, oživljajočem gozdnem zraku. Sklonogi pajek razpenjal je svoje mreže od veje do veje in z veseljem opazoval brezuspešno upiranje in trepetanje vjetih mušic. — Preko steze je korakala drobna mravljičica. Majhna je bila, a hitra in vstrajna. Oplašiti ni se dala od gostega mahu, ovirajočega jo na potovanju. Pogumno je lazila skozi tesne soteske mej mahom. Tu pa tam splezala je tudi na mahovo bilko in se od tam zopet spustila na tla. — Glej, prav sedaj je zopet vrhu visoke bilke! — Kakor pribita stoji, niti s tipalnicami ne miga. Nepremično gleda v isto smer. — Pred seboj vidi ogromno postavo — spečega Tineta, zato ugiblje sama pri sebi, ali bi bilo bolje, da bi šla naprej, ali da bi se vrnila. — Slednjič zdrkne naglo z bilke na tla in spravi se na klobuk, ležeč Tinetu tik glave. Tu bo lepši razgled, mislila si je mravljičica in zadovoljno motrila s klobukovoga ovršja goste mladeničeve kodre.

klopi le tako ozemlje, ki ima vsaj deloma že mestni značaj, iz druge strani pa misli, da mora skrbeti za to, da pridobi meje, ki jih je mogoče uspešno nadzorovati. Iz tega stališča odklanja mesto Ljubljana inkorporacijo vsega udmatskega ozemlja ter je mnenja, da je po srednji poti, po kateri je krenila, pravo zadela. Vendar pa je s tem zadoščeno le javnim ozirom, gospodarskih koristi mestna občina vsaj v bližnji dobi tudi za ta slučaj ne bi imela, če se ji pridruži ozemlje, kakor ga je ona predlagala, kajti z davki in prikladami novih občanov se nikakor ne bode mogla pokriti zvišana potrebščina občine za varstveno stražo, razsvetljavo, kanalizacijo, napravo cest, vzdrževanje in snajenje istih v novem mestnem delu. Mestna občina misli torej, da bode z uravnavo mej vsekako slabo kupčijo naredila. Občinski zastop v Mostah pa hoče privoliti le odstop nove deželne bolnice, ker ne more prevzeti bremen, ki bi bila s tem združena, če bi bolnica ostala v občini. O izločitvi še kakega drugega dela davčne občine Udmata pa isti noče nič slišati, kakor je razvidno iz zapisnika dne 23. decembra 1894, po katerem bi izvanredni stroški uničili udmatske kmetovalce, kajti davke po njegovih mislih že zdaj komaj zmagujejo, potem pa bi se isti še zdatno zvišali. Pri tem se mora povdarjati, da je v istem zapisniku z dne 23. decembra 1894 navedeno, da občinska priklada na neposredne davke v davčni občini Udmata znaša že zdaj 15 odst., dočim se v Ljubljani le 6 odst. pobira. Koliko bode znašala priklada v Udmatu, če bi bila občina kedaj primorana, sama plačevati gotove potrebščine, ki bodo predvidoma nastale prav kmalo, o tem zastopniki Mošanske občine, kakor se kaže, nimajo pojma. Če bode število prebivalcev v Udmatu tako naraščalo, kakor v poslednjih letih, bode občina v kratkem prisiljena, zgraditi šolo. Vas Udmata je zdaj vsolana v jednorazredno ljudsko šolo pri sv. Petru, večina otrok pa obiskuje mestne ljudske šole v Ljubljani. Ako pa bode število otrok iz Udmata v ljubljanskih šolah vedno tako naraščalo, zabranjen jim bode, kakor je mestni magistrat poročal, vstop v mestne šole. Občina Moste bode torej prisiljena zgraditi novo šolo, ter bodo stavbinski stroški kakor tudi stroški za stvarne šolske potrebščine občino prav občutljivo zadeli.

Mestni magistrat prosil je potem v vlogi z dné 8. januarja 1894, št. 38014, c. kr. deželno predsedstvo, da bi v tej zadevi ukrenilo, kar je še treba.

Iz priobčil c. kr. okrajnega glavarstva je razvidno, da občinsko ozemlje Moste obsega davčne občine: Udmata z 238 orali 652 □°, Moste s 479 orali 763 □° in Šmartno na Savi z 805 orali 262 □° ter da je neposrednega davka predpisanega v davčni občini Udmata 4138 gld. 9 kr., v Mostah 951 gld. 86 kr. in v Šmartnem na Savi 965 gld. 1/2 kr., torej skupaj 6054 gld. 95 1/2 kr. Po politično-upravni združitvi davčne občine Udmata z mestno občino Ljub-

ljano obsegala bi sedanja selska občina Moste še dve davčni občini, Moste in Šmartno z 1916 gld. 86 1/2 kr. predpisanega neposrednega davka s površjem 1284 oralov 1025 □° in s 1048 prebivalci, ter bi še vedno mogla samostojno obstati. Ločitev bi tudi zaradi tega ne prouzročila nikakih težav, ker občina Moste nima ne občinskega imetja in ne občinskih posestev.

C. kr. deželno predsedstvo prijavilo je z dopisom dne 15. januarja 1896 deželnemu odboru, da deželna vlada popolnem pritrdi nasvetu mestnega magistrata, da se oni na levem bregu Ljubljane ležeči del katastralne občine Udmata inkorporira k mestni občini Ljubljanski, ki se razteza do železnične proge Dolenjske železnice ter mora ta nasvet toliko bolj priporočati, ker bi se, če se jedino le bolniško ozemlje inkorporira, za upravo ne jedne in ne druge sosednih občin ne pokazale posebne koristi in bi posebne razmere deželne bolnice same ne mogle biti izključljivo merodajne za premembo občinskih mej. Hitro naraščanje kake vasi v neposrednji bližini mesta zahteva veliko bolj v vsakem oziru javno-pravnih naredeb, katerih majhna kmetijska občina Moste ne more izvrševati.

Morebitni pomisleki, katere bi proti združitvi utegnili navajati prebivalci inkorporiranega ozemlja Udmatskega z ozirom na koristi, ki jih uživajo sedaj vsled majhnega užitninskega davka, so popolnem neutemeljeni, kajti po določbah §§ 6., 23. in 24. užitninskega zakona z dne 15. junija 1829, zbirka prov. zak. št. 104, pridelitev kakega doslej k drugi selski ali katastralni občini spadajočega ozemlja okoliš mestne občine Ljubljanske samo po sebi še nikakor nima posledice, da bi novo prideljeno ozemlje spadalo pod užitninski davek mesta Ljubljane, torej v tem oziru za inkorporirano ozemlje ni brezpogojno treba kake prenaredbe, dočim pa jeglede mesnega davka bila vas Udmata že z gubernijskim razglasom z dne 9. julija 1816, zbirka prov. zak. št. 95, prištevana k okolišu mesta Ljubljane.

Deželnemu odboru vidi se tudi sklep občinskega sveta deželnega stolnega mesta Ljubljane opravičen, ker bode uprava tega ozemlja le tedaj uspešna, če se mestne meje potegnejo do železnične proge in reke Ljubljane. Selske občine Moste pri tem ne zadenejo tudi nikaki stroški, in če se uvažuje še to, da bi si občina morala zgraditi tudi lastno ljudsko šolo ter v zdravstvenem in varstveno-policijskem oziru marsikaj ukreniti, mora se priti do konečnega sklepa, da je za isto le koristno, če del davčne občine Udmata odstopi mestu.

Pri tej točki se je oglasil posl. Povše ter obširno pojasnoval opravičene pomisleke, katere imajo Udmataci proti vtelesenju dela udmatske občine pod Ljubljano. Boje se užitninskega davka, povišanja hišnega davka, skrb jih je za skladišča in za prevažanje poljskih pridelkov čez mitnico. V tem smislu priporoča prebivalce Udmata vladi v naklonjenost.

Deželni predsednik opomni, da zaradi užitnine ostane tako, kakor dosedaj, jednako zaradi skladišč in prevažanja poljskih pridelkov, zaradi hišnega davka pa se najde polajšava v tem oziru, da se polagoma tekom let uredi hišno-najemni davek.

Posl. Grasselli omenja, da Ljubljani to vtelesenje ne bo vsaj precej dolgo vrsto let nič koristilo, ter da se gre le za to, da se bolj naravno uredi meje mej obema občinama.

Poročevale Kalan izraža upanje, da se je ta sprememba mej tako uredila, kakor je primerne za obe stranki, ker glede užitnine in skladišč ostane vse pri starem in ker je pričakovati, da oblastvo tudi glede hišnega davka stvar uredi le polagoma brez nenaravnega skoka morebiti v dobi 15 do 20 let, da ne bo preveč občutljivo za hišne posestnike.

Na to je bil načrt zakona soglasno vsprejet.

Deželni zbor Goriški.

IX. seja dne 10. februarja.

Predsednik otvori sejo ob 1/6. uri. Zbor je danes polnoštevilen, pričujoč je tudi prevzvišeni knez nadškof Alojzij.

Po prebranjem zapisniku naznani predsednik došle peticije in na to vladni zastopnik vitez Bozizio odgovarja na interpelacijo poslanca dr. Dottorija radi komisije za popravo katastra in na interpelacijo poslanca Bl. Grča radi vredovanja hudournikov v Sempasu.

Na to prebere poslanec vitez Dottori interpelacijo radi regulacije reke Soče in poslanec Alfred grof Coronini radi poslovanja šolskih oblastij v Primorju.

Prestopi se na dnevni red.

1. Poslanec dr. Tuma utemeljuje svoj predlog radi razdelitve sodnijskih okrajev. Utemeljeval je obširno in srečno svoj predlog. Opisal je napake starega in prednosti novega sodnega reda. Porabil je izreke laške stranke, da naj se v laškem ozemlju sodna opravila opravljajo le v laškem jeziku, zahtevaje jednako pravico za Slovence, da naj se tu sodna opravila opravljajo v slovenskem jeziku. Utemeljevalec je danes nujnost odtegnil in predlog je bil vsprejet soglasno.

Finančni odsek predlaga letne podpore 1000 gld. za novo slovensko obrtno šolo v Gorici. Dr. Rojic predlaga imensko glasovanje. Laški poslanci glasujejo vsi proti, vsi slovenski in knez nadškof z da. Predlog je torej z 11 glasovi proti 10 vsprejet. S tem je jedno pereče in principijelno vprašanje Slovencev ugodno rešeno in omogočeno nadaljno zborovanje.

Poročilo finančnega odseka o deželnem zakladu se vsprejme z nekaterimi dodatki in poviški. Debate se je udeležil dr. Tuma, poročevalec dr. Verzeznassi in dr. Gregorčič, ki je govoril zoper prvo priklado, da bi bilo po 10 odstotkov na zemljiški davek, predlaga po 8 odstotkov, a povišek na opojne tekočine na 22 kr., oziroma 14 kr., kar je bilo vsprejeto.

A ni bilo dano dolgo uživati krasni razgled. Postava na tleh se je nakrat zganila in močno zasopla. Mravljič je preletela groza in zbežala je, odkoder je prišla.

Toda čuj! — Kaj je škrtnilo tam-le? — Vže zopet — in še enkrat — — Nekdo gre. Za grmovjem vidi se nekaj modrega, kakor bi bila obleka. Ako pogledamo natančneje, zapazimo takoj, da je ženska, iščoča ali pobirajoča nekaj. — Glej, prav sedaj se je vzravnila kvišku. — Še dva koraka in pred nami stoji čedna mladolična deklica — Grudnova Anica. V rokah ima šop jagod in raznih gozdnih cvetic.

Stala je še kakih deset korakov proč od spečega Tineta, a opazila ga še ni. Neskrbno, kakor nedoletno dete, stopicala je po mehke mahu, se tu pa tam pripognila in vtrgala kako jagodo ali cvetico ter jo vtaknila mej druge v šopek. Kar nakrat zasveti se jej lice od radosti in vzkliknila bi bila glasno, ako bi se ne bila zbala motiti gozdno tišino. Pod leskovim grmom zapazila je namreč obilo prav debelih, krasnih jagod. Poskočila je liki srni in se hotela vpogniti, a — kaka iznenada! — Je-li res? Sama sebi ne veruje. — Tine, Tine spi tu, oni Tine, ki se je vedel tako odurno proti njej pred štirimi dnevi? — Oni oglarski Tine, katerega ni videla ona nerada.

Predrzo ali vsaj brezuspešno bi bilo, ako bi hoteli tu opisovati razna čustva in misli, katere so pri tem prizoru zajedno navdajale rahlo srčee Anično. Zastonj bi poskusilo pero označiti ono tožno-

bojno zibanje mej upom in dvomom, mej radostjo in sumnjo, v kateri je drhtelo tačas Anično srce. — Dovolj je, ako povemo, da je hotela Anica iz prva pobegniti, a v tem se je spomnila materinega opomina: „Drugokrat, ko ga srečaš kje, moraš pričeti ti govoriti.“ „A kako ga ogovorim sedaj, ko spi“, vprašala se je plaha deklica. „Vzbuditi ga ne smem, kaj mi je toraj početi? Ali naj počakam, da se prebudi sam? Moj Bog, sama ne vem, kaj bi, in vendar ima mati prav!“

Tako je razmišljala deklica in tožno pobesila glavico. Notranji boj bral se jej je na licu: borila se je prirojena jej plahost z ljubeznijo. — Toda, glejte, kako čudna so pota slepke — sreče! — Izmej drevja pribrenčal je debel, rumen sršen in začel krožiti spečemu Tinetu okrog obraza. — Kdo bi se čudil, da ni trpela Anica tega nič kaj rada in da se je jela bati za mladeniča? — Jaz vsaj menim, da nikdo ne. — Zato odpustimo lahko Anici tudi, kar je še dalje naredila. — V strahu namreč, da ne bi pičil sršen Tineta, vzela je raz glavo ruto in ž njo odgnala strupenega gosta. A ne samo to. Veter, ki je nastal vsled zamahljeja z ruto, vzbudil je Tineta. Ves prestrašen vspel se je kvišku ter pograbil ruto, a ob enem vjel tudi Anično roko. Ta se je prestrašila in spustila šopek iz levice, da je padel strmečemu Tinetu na prsa. — Deklica je zarudela, tresla se kakor šiba, a vendar ni pobegnila. — Čudna notranja moč priklopala jo je na usodno mesto. Nobeden njiju ni izpregovoril besedice. Povedati imela sta si sicer marsikaj, a izraziti ni se

dalo, kar sta čutila ona tačas.

Razvajeni bralec pričakuje morda, da mu jamem sedaj pripovedovati o srčnih pozdravih, o prisezanju zvestobe do groba in še onstran. Dragi bralec, tvoj up je prazen, pričakanje tvoje neplodno. Mej Anico in Tineto govorili sta čisti, nepopačeni srci, a govorili sta v jeziku, katerega se skoro nič več ne govori v mehkužni dandanašnji dobi. Mej njima ni trebalo priseg, saj je bil porok njuni zvestobi On, ki vse vidi in vé...

Oddahnila se malo od prvega presenečenja, jela sta se razgovarjati. Žal, da ne vemo, kdo njiju je pričel prvi; morda sta kar oba ob enem. — Tine je pripovedoval prav priprosto in naivno sanje, iz katerih ga je predramila z ruto. Pravil jej je, kako je sanjal, da je sedel doma pred bajto na klopi. Imel je že sive lase in upognen hrbet. Kar nakrat zagledal je njo še prav mlado. Šla je mimo bajte, ne da bi ga pogledala. — Kmalu na to pa je prišel še oče, ki je bil umrl že davno. Pogledal ga je jezno in mu dejal: „Vidiš, ako bi bil ubogal mene, bila bi ona sedaj tvoja žena in ti ne bi imel še sivih las.“ Uprav je začel v sanjah premišljevat očetove besede in obšla ga je globoka žalost, karg ga je rešila mučnih sanj Anica.

Nato jej je razkril Tine celo srce, zamolčal ni ničesar. Od onega, kar je govoril iste nedelje zjutraj o ženitbi in ženi, do onega, kar je sploh kedaj govoril in mislil, vse je morala Anica zvedeti. Odgovorila pa mu ni k vsemu temu ničesar, marveč samo smejala se je in se skrivaje čudila Tinetu, ki

Politični pregled.

V Ljubljani, 12. februarja.

Državni zbor prične svoje delovanje prihodnje soboto. Na dnevnem redu je glavna razprava o proračunu naučnega ministerstva ter vladna predloga glede volilne preosnove. V ponedeljek zvečer se je vršilo daljše ministersko posvetovanje, katerega so se udeležili vsi ministri. Razpravljalo se je o izjavi ministerskega predsednika, s katero bo utemeljeval vladno predlogo.

Štajerski deželni zbor je imel v ponedeljek 23. sejo. Mestni občini ptujski se dovoli za tri leta 20 odst. doklade na užitnino od mesa, ki se uvaža v mesto. Na to je bila debata o preuredbi zakona za uboge. V generalni debati je knezoškof dr. Schuster v daljšem govoru označil cerkveno stališče. Cerkev želi, da posamezniki, občine, dežele in države pomagajo lajšati ubožnost v soglasji s cerkvijo. Ob enem treba zahtevati nov domovinski zakon in varstveni zakon za delavce, iz katerih vrst prihaja največ revežev. Poslanca Portugall in Koller naglašata, da se mora preje skleniti domovinski zakon, grof Wurmbbrand govori za ubožni zakon, ki je bil v včerajšnji seji vsprejet. Istotako je bil sprejet načrt zakona glede prispevkov za ubožni zaklad. Med drugim določa zakon, da morajo hranilnice od čistega dohodka plačevati 3 odst. do 5000, 4 odst. do 10.000, 5 odst. do 15.000 gld. itd. Zadnja meja je 10 odst. od več ko 40.000 gld. čistega dobička. Vsprejet je bil predlog dež. odbora glede uradnih plač. Zvečer se je pričela debata o lovskem zakonu.

Boj za Dunaj. Dopisnik nekega večjega lista popisuje razmere na Dunaju nekako tako-le: Večina dunajskih prebivalcev stoji trdno kakor skala na strani protisemitov in bode odločno delovala na to, da postane dr. Lueger dunajski župan. Antisemit-ka stranka je še vedno tako močna, da je židovsko-liberalna stranka lahko zadovoljna, ako dobi toliko glasov, kakor jih je imela pri zadnji volitvi. Kot posebno ugoden uspeh smejo imenovati protiliberalci pridobitev nižjih uradnikov, ki volijo v drugem razredu in ki so prišli do prepričanja, da zamorejo pričakovati zboljšanja svojega položaja le od antisemitske večine. Antisemitska zmaga je torej po teh nazorih zagotovljena, ki bode morda še sijajnejša, nego je bila zadnja. Nekaj bi morali antisemitski vodje dobro premisliti. Ako bi namreč z nova izvolili dr. Luegerja za dunajskega župana, zavladale bi zopet jednake razmere v mestnem zboru, kakoršne so sedaj. Treba je torej, da izvolijo izmed svoje srede drugega moža, ki bi imel več upanja, da ostane na županskem prestolu. Tako pojasnjuje omenjeni dopisnik sedaj vladajoče razmere dunajske. Pri vsem tem pa dopisnik ne omenja, da se tega volilnega boja prav marljivo udeležuje tudi vlada.

Vladni predlog glede poduka krščanskega nauka na višjih realkah so koroški

liberalci odklonili. Dr. Ubl je v imenu juridično-političnega odseka predlagal, naj se o vladnem predlogu glede na to, da je deželni zbor enak predlog že 3. jan. t. l. zavrgel, preide na dnevni red. Knezoškof Kahn je izjavil, sklicevaje se na svoj govor v preteklem zasedanju, da meritorično o predlogu ne bo več govoril, pač pa da predlaga, naj se predlog izroči pravno-političnemu odseku, da sestavi načrt zakona ter ga predloži zbornici. Knezoškofov predlog je v imenu nacionalcev podpiral dr. Steinwender, kateri je izjavil, da je poduk krščanskega nauka na višjih realkah potreben. Rekel je tudi, naj se duhovščini pusti verska odgoja mladine, akoravno ne priznava duhovščine kot politične voditeljice za ljudstvo. Pri glasovanju po imenih je bil knezoškofov predlog odklonjen z 22 proti 9 glasovom. — Zanimivo je, da so pri tej priložnosti nemški nacionalci prvič glasovali s katoliško konservativno stranko o načelno važnem verskem predlogu.

Češki deželni zbor. Dne 7. febr. sta v dež. zboru prišla na vrsto dva zelo važna predloga, ki sta bila tudi od cele zbornice jednoglasno sprejeta, to je izpeljava kanalizacije Vltave in Labe iz Prage do Ustja in predlog v zadevi ogerske pogodbe. Troški za vravnavo Vltave in Labe so preračunani na 12.950.000 gld., od tega mora dati češka dežela 4.316.000 gld.; z delom se prične že prihodnje leto. Drugi predlog so podpirali tudi Nemci, in ko so vsi poslanci vzdignili roko v znak, da naj se odpove trgovinska in carinska pogodba z Ogerskim, je pozval dež. maršal, naj vzdignejo roke, kdor so zoper, a ni je bilo roke videti. Proti seji dne 7. febr. je bila seja dne 8. febr. prav suhoparna. Malenkostno stvar glede nastavljenja nadzornika živinoreje so poslanci strašno razvlekli; govorilo je nič manj kot 15 govornikov 3¼ ure. — Volitev Alfonza Štastnyja je ovržena, ker ni imel nadpolovične večine. Pri volitvi je dobil 117 glasov, Lang 116, jeden listek je ostal prazen.

Deželni zbor moravski. Posl. vitez Proskowetz je utemeljeval v deželnem zboru svoj predlog o Donava-Oderskem prekopu, ki je za trgovino velikega pomena. Baron Pražák je podal predlog, da se vpeljejo okrajni zastopi. Ta predlog je podpisalo 34 čeških posl. in škof dr. Bauer. Dr. Stránský je spravil v zbornico dvojezične ulične napise v Brnu. Ulični napisi so bili do l. 1866. obojejezični, l. 1892. pa, ko je hotelo starašinstvo pokazati cesarju, da je Brno nemško, so se vpeljali nemški, zginil je takrat i zadnji češki napis na cerkvi svetega Tomaža. — Dne 8. t. m. so zapustili zbornico češki poslanci, ker je bila odklonjena prošnja za podporo čeških gimnazij v Lipniku, Hodoninu in Mistku.

Mirovna pogajanja v Zeitunu. Kakor smo že objavili, je bilo popolno brezuspešno posredovanje konzulov mej vlado in prebivalci mesta Zeitun. Takoj na to so se poprijeli tega opravila evropski poslanci, katerih koraki niso bili tako brez-

uspešni, kakor njihovih prednikov. Včerajšnje brzojavno poročilo iz Carigrada objavlja namreč pogoje, pod katerimi se bode sklenilo premirje, seveda ako se ti tudi izvrše. Kakor znano, je turška vlada poprej zahtevala, da se jim izroče vsi vstaški vodje, sedaj je pa že zadovoljna s samim izgonom. Poleg tega je vlada tudi obljubila, da nastavi krščanskega guvernerja, toda ne pod nadzorstvom zunanjih vele-vlastij. Konečno je vlada pripravljena, oprostiti vse vjetnike in begune ter dovoliti prebivalcem davčno prostost. Poslaniki so baje zadovoljni s to vladno izjavo in so jo po konzulih naznanili prebivalcem mesta Zeitun. Trdi se, da bodo ti vsprejeli imenovane pogoje in se udali nadaljni usodi. Vprašanje pa navstaja, je li bode vlada tudi izpolnila, kar je obljubila poslanikom, kajti le prepogostokrat se je pokazalo, da je gledé danih obljub le — figa mož.

Italijani v Afriki. Italijanska vlada si je dva meseca zaman prizadevala prikriti resnico, akoravno se je v tem oziru posluževala vseh možnih ovinkov. Morala je sedaj priznati resnico. Pred nedavnim so morali v Rimu priznati, da vojaki v Eritreji nimajo potrebnih vojnih sredstev, da bi mogli nadaljevati svojo akcijo. Sedaj pa morajo tudi pritrditi poročilom, ki javljajo, da je na bojnem polju premalo vojnih močij in da general Baratieri potrebuje še najmanj 8000 mož, ako hoče uspešno nasprotovati Menelikovi armadi, ki šteje nad 75.000 dobro oboroženih vojakov. S temi močmi meni Baratieri popolno oslabiti sovražniško moč in tako pridobiti si slave na bojevnem polju. Po poročilu raznih italijanskih listov ima Baratieri na razpolago 31.000 oboroženih vojakov in 130 topov. Ta vojna moč je pa zelo raztresena, tako da nima na nobenem mestu tolikega števila vojakov, da bi se mogli uspešno meriti s sovražniki. Potemtakem bi mu tudi nič ne koristile nadaljne moči, ker bi ne mogle dospeti pravočasno v sredino bojnega polja, in to vsled tega, ker je transport posebno v sedanjem času zelo težaven radi zelo slabih komunikacijskih zvez. Poleg tega so pa zapri Šoanci vsa važnejša pota in toraj pomožnim četam nikakor ni mogoče pravočasno dospeti na pomoč glavni armadi. V takih razmerah se Crispi ne more nadejati sijajnih vpeh.

Socijalne stvari.

Kmečko vprašanje.

(Dalje.)

V prejšnjih člankih smo opisovali krivično razdelitev davčnih bremen; v današnjem hočemo podrobneje raziskavati davke v naši državi z ozirom na kmeta.

a) Zemljiški davek se je pri nas zadnjič odmeril l. 1869. Preje so dajali kmečki posestniki po 22 milij. gld. na leto; sedaj plačujejo 37 milij. gld. V Plenerjevi davčni predlogi se je bilo obljubilo, da se zniža svota zemljiškega davka za 15 odstotkov; torej na svoto 31.875.000 gld. To je

je bil nakrat tako ves drugačen, nego je mislila dotlej o njem. Uvidela sta oba, kako bi bila lahko že poprej srečna in zadovoljna, da bi se ne bila zbala lastnega glasu. Anici vrnila se je zopet prejšnja živahnost in vedrost, samo še v večji meri. In ko jej je dejal Tine slednjič, da bi šla z njim domov, ni se obotavljala kar nič.

Mej potjo razpletali so se mej njima različni pogovori, katere je vzdrževala posebno spretno Anica s svojo veselostjo. Konci sta prišla na Tinetov dom in — koga sta dobila v hiši? — Nikogar drugega ne, ampak uprav Tinetovega očeta in Anično mater. Kar spogledala sta se stara, ko sta zazrla tako nenadno pred seboj svoja otroka, ki sta videla že skoro uresničeno svojo najiskrenejšo željo.

Na svetu ni bilo onega večera zadovoljnejših, srečnejših ljudij, kot so bili Oglarjevi in Grudnovi. In kaj bi ne bili? — Saj so praznovali zaročitev Tineta z Anico! —

V.

„Kako po trati skače,
Kako je živ, vesel!
Oh, tebi ni drugače,
Kot da bi ga objel!“
Anton Funtek.

Dve leti potem letal je okoli oglarjeve bajte mlad oglarček v krilu. Oče in mati sta zadovoljno opazovala živahnega, krepkega paglavčka in sanjala na tihem o svoji in njegovi zlati bodočnosti. Da, srečna sta bila takrat Tine in Anica, pogrešala sta le nečesa: Tine očeta, Anica matere. Stara spala

sta že nekaj mesecev tiho spanje v hladni gomili. — Sveti jima večna luč!

Vaji pa, Tine in Anica, spremljajta mir in srečo do groba!

A v š k i.

Dozdevna ljubezen.

Roman. — Spisal knez M. N. Volkonskij.

(Dalje.)

Ona je stala z Doro in Kašinskim na kraju mize, pri razsipu in čuté v sebi tok življenja in onega radostnega mladostnega čuvstva, katerega je ljubila v sebi in nazivala ga željo „lomiti mline,“ smejala se je besedam Ardaljona Matvejeviča.

Ko je Ljvov končal svoje priprave, začel je prositi vse, naj sedejo na svoja mesta pri mizi. On, kakor uredovalec zajuterk, ni sedel, ampak hodil je od mesta do mesta, opazujé, da bi imeli vsi vse, kar si morejo poželeti, in trudeč se, da bi ugodil vsem. K Taši je hodil vsak trenutek, spraševal jo, ne želi li ukazati še kako stvar, in zagotavljal, da vse, kar ukaže ona, — bode takoj gotovo.

Taša se je smejala in govorila, da jej ni treba ničesa več, da je vse prekrasno, da je popolnoma sita in da se počuti jako dobro...

Hipoma pa posebno zato, ker jej je bilo sedaj tako dobro, spomnila se je njega, ženina svojega.

„Zakaj... da, zakaj ga ni tu?“ mislila je Taša, ko se je razgovarjala, odgovarjala in smehljala sosedom ter veselila se brhke Dore, ki jej je sedela nasproti in govorila z Bahteminom, kateri jej je bil posebno postrežljiv, „Zakaj? Ko bi bil on

— govorila bi midva tudi kakor onadva, ne zani-maje se za nikoga, in bilo bi nama tudi veselo in dobro...”

V glavo šinili so jej nehoté naglo spomini onih večerov, ko ni bila še objavljena nevesta, a znala, da je ljubljena, ko se je bala, se li ne moti ona, in bala, da se oni, ki jo je ljubil — ne vara v njej, ker se jej je neprestano zdelo pri nje mladosti, samoljubji in samoljubnem nezaupanji v sebe, da je slabša nego druge, da druge ne delajo nikdar onih nemarnostij in pogreškov, katere je delala ona, in radi katerih se je tako mučila. In gledaje na neskrbno smehljajočo se Doro, primerjala jo je nehoté s seboj in mislila odkritosrčno, da ne more biti tako lepa kakor Dora.

Bahtemin, v kojega očeh je videla Taša vse te dni „neprijetno“ jej zamaknienost v njo (neprijetno zato, ker je nekaj kakor odjemala njej in ženinu), se danes ni zanimal za njo, in misel, da je ona slabša nego druge, združena z mislijo o ženinu in njega odsotnosti, obdajala jo je vedno bolj in bolj.

„Da, ona je neobičajno mila“, mislila je o Dori, predstavlja se takovo, kakoršno se je videla pred odhodom v zrealu, in smatraje Doro vedno bolj in bolj mično. — „V njej je nekaj posebnega, tako more ljubav do mene usahniti, a do nje ne. Sedaj se more ona, a ne več jaz, po pravici imenovati solnčna svetloba v Badenu“, govorila si je in postajala takoj vedno otožnejša in otožnejša.

Dori pa ni zavidala: bi li bilo možno zavidati takemu milemu „božjemu cvetu“, kakor je nazivala

zelo neznatno zboljšanje, vendar tudi o tem ni niti duha in sluha, dasi je Plener na polna usta obetal, da se že dne 1. januarja zniža zemljiški davek za 10 odst. Da je sedanji zemljiški davek neopravičeno breme kmečkemu stanu, smo videli že v prejšnjih razpravah. A povdarjati moramo še posebej, da se v Avstriji pobira najvišji zemljiški davek. Od 1 ha se plačuje pri nas primeroma 1 gld. 18 kr. davka na Pruskem 75 kr., v severni Ameriki od zemljišča 22 kr., od gozdov 6 kr., na Ruskem komaj toliko. Od čistega dohodka plačuje naš kmet 26 od. ali dobro četrtino, na Angleškem 20 odst. in na Pruskem le 9 odst.

Od tiste dobe, ko se je odmeril novi zemljiški davek, do danes, je pa padlo žito za polovico cene; občinske in deželne doklade so se ogromno pomnožile; hipotečni dolgovi so narasli do ogromne svote 2500 mil. gld. Naš kmet pa mora vendar plačevati več zemljiškega davka, nego ga je v prejšnjih boljših časih.

b) Pri nas se meri posamnemu posestniku zemljiški davek po parcelnem katastru. Vsled tega se obdavčuje samo dozdrevni čisti dohodek s posameznih delov posestva, ne pa resnični skupni dohodek. Davek se kar nič ne ozira na to, koliko ima gospodar posestva, ali koliko dolga ga teži, kar je odločno krivično. Parcelni kataster kot merilo za davke nam jasno kaže, da so naši kmetje v oblasti vse razdeljujočega, vse avtomizujočega kapitalizma.

In vendar noče vlada niti slišati o tem, da bi se odpravil parcelni kataster in namestu njega ustanovil posestni kataster, kjer bi se po dejanskih razmerah odmerjal čisti dohodek in po njem, če bi ga kaj bilo, tudi davek. Označili smo že, da čisti dohodek z zemljišča ni v sedanjih razmerah drugega, nego zemljiščna renta, — obresti, ki jih nosi zemljiščni kapital. Krivično je v sedanjih kapitalističnih časih, da se zemljiščna renta vse drugače presoja, nego katera si bodi druga renta in da ravno pri zemljiščni renti država nastavlja svoj davčni vijak, drugih denarnih kapitalov, ki nosijo mnogo višje obresti, pa ne vidi. Tu zopet vidimo, kako globoko je padel pojem o razdeljujoči pravičnosti.

Vlada je pač že nekaterekrat obetala, da hoče odstraniti krivice glede na odmerjevanje zemljiškega davka. A pri tem se bo ozirala samo na tista posestva, ki so bila po krivici všteta v višji razred in pa na trajne izpremembe pri zemljiških n. pr. če je voda porušila ali poslabšala kako zemljišče itd. Za to, da žitu cena vedno bolj pada, da so delavci na kmetih vedno dražji, da se vedno množe hipotečni dolgovi, se ne bo kar nič menila. Vsled tega je jasno, da se vkljub vsemu zagotavljanju napominane krivice ne bodo odstranile in da bo kmečki stan še vedno ostal na svojem zadnjem mestu glede na pravice in na prvem glede na davke.

v mislih Doro; ampak nasprotno, veselila se je je, a bilo jej je vendar le težko. Težko jej pa tu ni bilo to, da je Dora lepa, ampak to, da jej ni ona, Taša, podobna in se jej celó primerjati ne more.

Po zajuterku šli so pred odhodom znova še jedenkrat v grad, da se razveselijo razgleda in cvetic, kar je želel posebno stari Knaus.

„Kako krasotna je danes Dora!“ dejala je zamisljeno Taša k njej prišedšemu Kašinskemu. „Poglejte, prava cesaričina, vladarica tega grada!“

Kašinskij je pogledal na Angličanko in pokimal z glavo.

„Ničesa ni na njej, prav ničesa“, odgovoril je s svojim posebnim, neglasnim, a veselim smehom. Taša je pogledala osupnjeno na nj.

„Kako ničesa?“ je prašala. — „Pravite, da ni lepa?“

„Mlada, to je vse. Beauté du diable“, pripomnil je resno Kašinskij s pogledom poznavalca.

Taša je vzdihnila.

„Natalija Aleksejevna smatra Miss Doro — krasotico“, obrnil se je Ardaljon Matvejevič k približavšji se k njima grofici.

„N—n—ne“, zavlekla je ta, — „kaka krasotica...“

In pogledavši na hčer, pristavila je tiho francoski, kakor je delala vsekdar zaupna poročila. — „Bodi prijazna z Bahteminom; nekaj ga je kakor razvnelo.“

Taša je pogledala osupnjeno na mater.

„Vidite, še grofica je soglasna z menoj“, dejal je Kašinskij, kakor da ni slišal, kaj je dejala gro-

c) Posamne dežele uživajo z ozirom na zemljiški davek mnogo večje dobrote, nego druge. Na Češkem je n. pr. na 1 ha povprek davka 1 gld. 32 kr., na Moravi 1 gld. 48 kr., na Šleskem 94 kr.; za to ima pa Galicija 1 ha obdavčen povprečno z 42 kr., Bukovina s 27 kr. Potemtakem ni čudno, če je Galicija pasivna. Naša Kranjska dežela je primeroma zelo hudo obdavčena. Vsega skupaj štejejo pri nas 995.581 hektarov zemljišč, od katerih se dejansko plačuje krog 840.000 zemljiškega davka na leto; torej je pri nas obdavčen ha povprečno z 1 gld. 10 kr. Podobne razmere so tudi na Koroškem, Štajerskem in Goriškem. Mi smo že od začetka Avstrijci, pravi domačini po srcu in duhu in po zgodovini. Za Avstrijo so prelivali naši očetje kri v nešteti bojih; vedno smo se zvesto držali svoje države in svoje vladarske rodovine.

Osrednja vlada se zató ne meni. Koliko prednostij je že prejela Galicija od države; koliko ugodnostij se je v vseh stvareh dovoljevalo in se še dovoljuje ti zemlji, katera je komaj 100 let priklopljena z nami. S tem ne rečemo, da se država ne sme brigati zanjo, pač pa trdimo, da se ne sme samo jedini zemlji izkazovati darežljivost na škodo drugih, ki bi morali imeti po pravu, kakor imajo po zgodovini brez dvojbe odličnejše mesto v državi. Toda žalostne izkušnje nas uče, da namestu pravičnosti vladajo le prevečkrat samo politični oziri. Galiških zastopnikov dnevne politične zasluge se višje cenijo, nego stalni pomen zgodovinske zvestobe drugih, vzlasti naših dežel in rajše jih posluša osrednja vlada, nego tihe tožbe vedno bolj propadajočega našega ljudstva.

d) Občinske in deželne naklade se vedno bolj množe, kot smo že omenjali. Ta način je menda ustanovljen samo zato, da je več dolžnikov. Država dela na svojo pest dolgove; ravno tako pa se vrščajo v vrsto zadolženih gospodarjev tudi dežele in občine. Po naši sodbi je temeljna zmota v načelu, da se stroški delajo brez ozirov na dohodke.

Nobeden ne vprašuje, koliko premore šteti brez škode kaka občina, dežela ali država, marveč kar na kratko se narekava: Tega je treba iz kulturnih ozirov, tega iz humanitarnih, tega iz politike, tega zavoljo zdravja i. t. d. in vstanové se načela, ki brez ozira na razmere posamnih krajev določujejo, kako se najlepše ustreza imenovanim kulturnim itd. ozirom; zraven se pa sklene zakon, ki sili občine in dežele, da se po teh načelih ravnaajo. Ko se vse svote soštejejo, se naenkrat vidi, da ni nikjer denarja. A kaj to briga zastopnike in vlado? „Kulturnim potrebam“ itd. se je ugodilo in — mirna Bosna.

V Švici nimajo nobenih deželnih ali občinskih naklad. Polovica vseh davkov gre za upravo cele dežele; za upravo kantonov se daje 35% in za občine 15%. To je mnogo pravičnejše načelo, nego

fica o Bahteminu. — „Tu je druga, boljša, nego Miss Dora“, nadaljeval je. „A kako vam pristuje ta pelerinka — krasota!“

Taša se mu je nezaupno nasmehnila in, nekoliko obrnivši se, prašala z jedva slišnim šepetom grofico:

„Mama, kako je z mojim klobukom, ničesa?“

Grofica ga je ogledala.

„Ničesa, dobro“, odgovorila je nekako površno in začela govoriti s Kašinskim.

A Taša je razumela v nje obeh, glasu in smehljaji odobrenje, katerega je hotela.

Ko je sedla Taša v kočijo, mislila je po cesti v Favorit o sebi, o ženinu, o tem, kako ga ljubi, in o tem, da najde danes njegovo pismo, ko se povrnejo domov...

„Veste grofica“, dejal je naglo Knaus z nežnostjo in smehljajem v obeh, „takó, kakor ste se daj, bi vas prenesel tija v grad, kakor vladarico njegovo. Sedite za zlato preslico... Zamislili ste se, gotovo so vaše misli daleč — daleč, gotovo čakate koga... in z vami Miss Dora, nežna tovarišica ali prijateljica.“

Dora se je zasmejala, Taši se je pa začelo malo po malem vračati ono radostno čuvstvo, katero jo je navdajalo zjutraj, do zajuterk. In naposled, ko se je pripeljal koleselj v dolge, široke, veličastno hladne drevorede parka „Favorit“, vrnolo se je to čuvstvo popolnoma.

Knaus je bil jako mil, prijazen in zabaven.

(Dalje sledi.)

naše sedanje, po katerem vzlasti kmečki stan nosi grozovita bremena.

Do istega zaključka bi prišli, če bi študirali davčno breme malega obrtništva in delavstva. A že s tem smo si vtrdili prepričanje, da je v smislu kapitalističnega gospodarstva mogoč samo pravično stopnjevanje dohodninskih davkov.

Glede na to smo zahtevali v socialnem načrtu B. 3. g.: „Skuša naj se dobiti natančen pregled prometa denarne trgovine kapitalističnih mogotcev in nastavi naj se jim stopnjevanje davkov do 1/10 njihovih čistih dohodkov.“

Potem bo dovolj denarja za vse potrebe.

(Dalje sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 12. februarja.

(Deželni zbor kranjski) je včeraj zboroval blizu do 9. ure zvečer. — Liberalni nemški in slovenski stranki se je zdelo potrebno, povišati deželno doklado za 2 odst., od 28 na 30 kr., dasi se je temu z vsemi silami upirala katoliško narodna stranka in jo je v tem vprašanju najodločneje podpiral deželni predsednik baron Hein. Poslanec Kalan, Povše in poročevalec Klun so dokazovali, da za letos na podlagi proračuna ni nobene potrebe povišati doklad, a vse ni nič pomagalo, liberalna nemško-slovenska stranka je vse dokaze pobila s par glasovi večine. Nadalje se je sklenilo, oprostiti deželnih doklad vse po potresu poškodovane hišne posestnike, ki so oproščeni tudi državnih davkov in sicer za dobo petih let. — Deželni zbor se je izrekel pri železnicah za železnico Divača-Loka. Poslanec Schwegel s tovariši in poslanec Ažman so bili za železnico skozi Bohinj. — Glede ustanovitve kmetijskih združenj je zbor soglasno sklenil, naj deželni odbor pripravi vse potrebno, da pereča zadeva pride čim prej pred zbornico. — Na to je izjavil vladni zastopnik, da je deželni zbor preložen do po Veliki noči.

(Novo kapelo v Josephinumu) boče jutri blagoslovil p. n. preč. gospod stolni prošt. dr. Leon. Klotfutar.

(Za Mesarjev spomenik) nam je poslal vel. č. g. župnik košanski, Matija Torkar 7 gld. s pristavkom: Najblažjemu prijatelju M. Torkar in njegova družina.

(Poroka.) Pročil se je dné 10. t. m. v Planini mladenič Franc Gábranja, posestnik največjega zemljišča na Uncu, z Ivano Jernejč iz Lazov pri Planini. Lep par, obadva v najboljših letih in iz dobrih, premožnih rodbin. Vse je gledalo krepkega ženina, ljubeznjivo nevesto. Taci porok ni dosti na deželi, želimo, da se izpolnijo besede poročevalca g. župnika planinskega: „Bodi vaju zakon čvrsta korenina, iz katere bodo pognale same zdrave mladike, dobri katoličani, zvesti državljani in pošteni slovenski rojaki!“

(Pri volitvi v občinski zastop občine Voglje pri Kranji) so bili sledeči izvoljeni: Janez Molj, Miha Globočnik, Matija Tičar, Janez Osel. Franc Zupanc, vsi iz Vogelj; Jožef Šimnovec, Franc Čebašek, Janez Zmrzlikar iz Vokle; potem je bil jednoglasno za župana izvoljen Janez Molj, ki je že od l. 1883 obče priljubljen župan, za svetovalca sta bila izvoljena Janez Osel in Franc Čebašek. Volitev se je vršila mirno, vodil jo je okrajni komisar g. Detela.

(Odlikovanje.) Cesar je dovolil grajščinskemu ravnatelju Feliksu vitezu Weilu na Bledu, da sme vsprejeti in nositi podeljeni mu perzijski solnčni in levovi red četrte vrste.

(Slovensko gledališče.) Prve moči naše opere bi pač zaslužile, da se jim dajo benefice v malo pripravnem času, nego so zadnji dnevi predpusta. Vkljub tem za gledališče najneugodnejšim dnevom je sinoči „Prodane nevesta“ in izvanredna priljubljenost naše vrle primadone gospice Ševčikove privabila jako mnogobrojno občinstvo k njenemu častnemu večeru. Pri predstavi se je opazilo marsikaj dovršenega, pa tudi nekaj površnega. Bila je jedna boljših predstav. Beneficijantinjo so odlikovali s številnimi šopki in prisrčnim ploskom. Veliko pridnost gospice Ševčikove in njene zasluge za slovenski oder smo že večkrat na tem mestu označili in ker smo tudi o predstavah „Prodane neveste“ že dvakrat obširneje pisali, nam danes ne preostaje drugega, nego še jedenkrat omenjati famoznega Indijanca. V nasprotju z vsestranskim opozarjanjem in vsakokratnim roganjem občinstva se vendar ne odpravi

neprostovoljna komika pri proizvajanju tako veličastnega dela. To je smešna samoglavnost! — Prihodnja predstava bo v soboto.

(Zmrznili) je 7. t. m. zvečer 40 letni Jurij Grass, bivši trgovec z jesihom v Spodnji Šiški. Nesrečnež se je potikal dalje časa v ljubljanski okolici ter imenovani dan zavžil nekoliko preveč opojne pijače.

(Popravek.) V včerajšnjem poročilu o deželnem zboru kranjskem naj se glede odgovora na interpelacijo čita: Ker je odgovor na interpelacijo bil jako pomanjkljiv, zato je nameraval predlagati poslanec Kalan, naj se v prihodnji seji prične o tem razprava. V tekni se je pa se je po zasebnih razgovorih pokazalo, da je najumestnejše, ako se za sedaj počaka, ker se do Velike noči morda stvar brez tega ugodno reši.

(Nov poštni urad v Poljanah.) Dne 16. svečana 1896 odpre se v Poljanah na Kranjskem v polit. okraju kranjskem nov poštni urad, ki se bode pečal s pisemsko in vožno pošto ter ob enem služboval kot nabiralnica poštne hranilnišnega urada. Zvezo bode imel s poštним omrežjem po poštnevozu, ki vsak dan vozi med Gorenjovasio in Škofjo Loko.

(Raiffeisenove posojilnice.) L. 1886 ste bili v celem Avstriji to stran Litave le 2 Raiffeisenovi posojilnici, l. 1892 pa jih je bilo že 382, katere so bile po raznih kronovinah takole razdeljene: Avstrijska pod Anizo 129, Tirolska 87, Avstrijska nad Anizo 63, Moravska 29, Koroška 24, Češka 20, Šlezija 18, Solnograška 4, Štajerska in Gališka po 3, Kranjska 2. — Na Kranjskem pa se je v zadnjih dveh letih število teh posojilnic najmanj za 15 pomnožilo.

(Razpisane službe.) Pri tukajšnjem finančnem ravnateljstvu je razpisano mesto glavnega davkarja, v 8., glavnega davčnega kontrolorja v 9. oziroma davčnega pristava v 11. plačilnem razredu. — Pri okrajnem sodišču v Vipavi je izpraznjeno mesto kancelista v XI. plačilnem razredu. Prošnje je doposlati do 13. marca predsedništvu deželnega sodišča v Ljubljani.

(Iz Prage) 8. februarija. Meščanska beseda je slavila petdesetletnico svojega obstanka. Izmed njenih prvih članov živita še dr. Rieger in Tomek. Cela slavnost je bila primerna važnosti in zaslugam, katere si je društvo tekom polstoletja steklo. Beseda je bila središče vsega narodnega literarnega in političnega življenja, tako da je rekel nekdo v prvih letih: „Če bi se nad nami strop podrli, je po češkem slovstvu.“ Praška beseda je mati vseh deželskih čitalnic, njen vpliv je bil velik, še le sedaj se prav ocenja. Značilno je, da je vsodbujal k ustanovitvi njeni katoliški duhoven. Dan slavnosti je bil za Riegerja brez dvojbe velik in pomenljiv, vrstijo ga Jungmannu in Palackymu. Z velikim veseljem so se vsprejele besede Srbove, ki je dejal, da je bilo geslo: jednakost in sloga, vse je bilo res složno, Stari in Mladi. Bog daj, da bi bil ta dan korak do sprave. — Odbornik Breznovsky je zahteval, da se odloči mestni zastop za stran spomenika Husovega na sv. Vavčavskem trgu. Za njega je stvar silno važna. Na istem trgu bode stal tudi spomenik deželnega patrona sv. Vavčava. Kolika razlika in — pamet! — Umrl je odlični igralec in dramatični pisatelj Josip Jurij Kolár, imajoč 84 let. Ležal je starček v bolnišnici; pred smrtjo se je dal prevideti in posebno pobožno se je pri prejemanju svetih zakramentov vedel. Pokojnik je govoril gladko osem jezikov. R. I. P.

Društva.

(Občeni zbor „Marijine pogrebne bratovščine“) vršil se je v nedeljo v mestni dvorani v navzočnosti 60 članov. Iz letnega poročila je razvidno, da je imela bratovščina v pretečenem letu 4263 gld. 94 kr. dohodkov in 4250 gld. 66 kr. stroškov. Društveno premoženje pa znaša 24.409 gld. 35 kr. Pri nadomestni volitvi odbora bili so dosejani odborniki gg.: I. Bonač, A. Gams in Trdina zopet, v pregledovalni odsek pa gg.: A. Anclin, M. Benda in J. Mayer izvoljeni. Vodstvo se je v seji po občnem zboru konstituiralo in obstoji iz gg.: K. Lachainer predstojnik; A. Klein, namestnik; I. Grilleo, tajnik; K. Dostal, blagajnik; odborniki gg.: I.

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurznem listu
menic in vrednostij

Bonač, I. Dovgan, A. Gams, K. Hinterlechner, G. Trdina.

(Pri prvem občnem zboru katol. narodnega društva v Starem Trgu pri Ložu) dne 2. februarija 1896. leta so bili sledeči udje odbornikom voljeni: vč. gospod Anton Ponikvar, župnik, predsednikom; gospod Anton Ponuda iz Pudoba, podpredsednikom; gospod Janez Skrbec, župan, blagajnikom; gospod Jernej Poje iz Vrhnike, tajnikom; gospod Janez Turk iz Loža, gospod Janez Kraševac iz Dan, gospod Jožef Skrbec iz Nadleska, gospod Jernej Surlé iz Viševka, gospod Anton Truden iz Kozariše, gospod kapelan Stanko Pehare. — Začetek zborovanja je bil ob 3. uri popoldne. Gospod predsednik pozdravi navzoče zborovalce in otvori zborovanje. Sledi poročilo gospoda blagajnika o številu bivših udov, o dohodkih in troških. Gospod tajnik razvija zgodovino obstanka društva, pojasnjuje namen, korist in vspehe istega in poudarja posebno korist knjižnice. Po dokončanem govoru gospoda tajnika sledi volitev omenjenih gospodov odbornikov. — Med raznimi nasveti pojasnjuje gospod Anton Pehare korist dobre knjige sploh in branja iste. — Zborovanje se zaključi ob pol 5. uri popoldne. Potem sledi sprejem udov v društvo.

Telegrami.

Dunaj, 11. februarija. Občinski in upravni odsek dež. zbora je vsprejel predlog dež. odbora glede izposlovanja 60 milijonskega posojila za plinove naprave v dunajskem mestu.

Dunaj, 11. februarija. Šolski odsek nižjeavstrijskega deželnega zbora se je pri zopetni razpravi o vladni predlogi gledé verouka na višji realki z 9 proti 3 glasovom izjavil, da se deželni zbor letos ne bode pečal s tem vprašanjem.

Dunaj, 11. februarija. Ruski general-major grof Goleničev je dospel danes iz Petrograda in se poda jutri popoldne v Sredec.

Budimpešta, 11. februarija. Po posredovanju naučnega ministra so danes prijeli Karola Pulszkyja in ga vtaknili v preiskovalni zapor. Zdravniki so izjavili, da jim je mogoče izdati spričevalo po daljšem opazovanju.

Sredec, 11. februarija. Ministerski predsednik je dospel danes iz Carigrada. Na kolodvoru so ga vsprejeli vsi ministri in vsi poslanci vladne večine ter adjutant princa Ferdinanda. Mnogobrojno občinstvo je prišleca navdušeno pozdravljalo. Bolgarski eksarh dospe danes zvečer.

Sredec, 11. februarija. „Agence Balcanique“ poroča: Bolgarska vlada je prejela ravnokar iz Carigrada uradno poročilo, da je sultan pripoznal princa Ferdinanda bulgarskim vladarjem in naročil svojim poslanikom pri velevladstvih, naj izposlušajo pri odločitvah vladah jednako priznanje.

Pariz, 11. februarija. Nasproti trditvam nekaterih listov, da se je uprlo blizu 4000 vstašev na Madagaskarju ter napadlo in pomorilo več francoskih vojakov, je prejel kolonijjski minister brzojavno poročilo iz Tananarivo, da je položaj popolno poveljen.

Carigrad, 11. februarija. Včeraj je vladna policija zopet prijela več Mladoturkov. Mej njimi se nahaja tudi adjutant vojnega ministra.

Carigrad, 11. februarija. Prebivalci mesta Zeituna so vsprejeli predloge turške vlade glede pomirjenja.

London, 11. februarija. Danes se je otvoril državni zbor z daljšim prestolnim govorom, v katerem so se pojasnovala razmere v Turčiji, v Transvaalu in Venezueli.

Umrli so:

10. februarija. Ana Cerar, postreščekova vdova, 30 let, Opekarska cesta 2, jetika.

11. februarija. Antonija Nagode, delavčeva vdova, 63 let, Trnovski pristan št. 15, erysipel. — Frane Sušteršič, čevljar, 33 let, Trnovski pristan 8, jetika

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezlirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah
11.	9. zvečer	744.8	+1.1	sl. zah.	jasno	
12.	7. jutraj	743.5	-2.7	sl. vzvzh.	skoro jasno	0.0
	2. popol.	740.4	+9.7			

Srednja večerajša temperatura +1.5°, in za 2.1° nad normalom.

„Rimski Katolik“.

Edin slovenski filozofičen list.

Izhaja v Gorici. — Naročnina za celo leto 2 gld.

1896. Osmi letnik. 1896.

Ravnokar je izšel I. zvezek; 128 strani.

Obseg:

1. Metafizično ozadje političnih metamorfoz. 2. Naša bodočnost. 3. Osnovni zakoni estetike in lepe umetnosti. 4. Apologetični razgovori. 5. O novjšem hrvaškem leposlovju: Avgust Senoa. 6. Uničeno življenje. 7. Časopis. 8. Zakaj Avstrija ni katoliška? 9. Odgovor vesoljnega patrijarha na rimska vabljenja. 10. Dva pojavi na polji bogoslovja in modroslovja. 11. Raznoterosti. — Priloga: 1. Slovenskim bogoslovcem VII. 2. Teologični dokaz za bivanje božje. 3. Kako pogubni so pesimistični nazori v slovstvu.

Prijatelji slovenske akad. mladine, naročite se na

„ZORO“

ki je glasilo slov. katol. akadem. dijaštva.

Cena: Za nedeljake 80 kr., za dnevne 50 kr.

Upravnik: Pavel Marija Valjavec, stud. iur., Dunaj, V., Matzleinsdorferstrasse 76, III, 31.

Služba organista in cerkovnika

je razpisana

v Mekinjah pri Kamniku.

Dohodki blizu 300 gld. — Službo je lahko nastopiti takoj.

Franc Rihar,
župnik.

113 3-1

Svetovnoznano je

Budilo z muziko gld. 6-50. Pošilja se proti poštne povzetji. Ilustrovani ceniki se dopošljejo zastoj.

M. Rundbakin, Dunaj II, Glockengasse 2.

Službo organista

razpisuje 114 3-111

farni urad na Prežganjem. P. Litija.

Sidro

Liniment. Capsici comp.

18 — z lekarnarje Richter-jeve v Pragi 296

priznana izvrstno bolečine olajšujoče mazilo je dobiti posodica po 40 kr., 70 kr. in 1 gld. v vseh lekarnah. Zahteva naj se to sploh priljubljeno domače zdravilo kar kratko kot 726 70-19

Richter-jev liniment s „sidro“

ter sprejme iz previdnosti le v steklenicah z znano varstveno marko „sidro“ kot pristno.

Richter-jeva lekarna
pri zlatem levu v Pragi.

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezlirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

Najlepše darilo
za
godovne in svečane prilike.

Oljnati portret 85×75 cm
Antona Martina Slomška,
najfineje po najboljšem izvirniku izveden, na platno napet, v zlatih kovinsko-barok, antik-barok ter črnih zlato okrašenih okvirih po 10, 12, 15 in 18 gld. dobiva se v trgovini

D. Hribarja v Celji.

Kaj je Anton Martin Slomšek Slovincem, bilo bi preveč govoriti. Njemu se imamo zahvaliti za družbo sv. Mohora; njemu se zahvaliti za najboljše in najlepše pedagoške spise in domovinsko ljubezen v nemajoče pesni. On bil je najodličnejši buditelj naroda, in najbolj vneti zagovornik pravice Slovencev. Nobena slovenska hiša naj bi ne bila brez slike tega slavnega moža, ki je in ostane vedni ponos in dika Slovencev.
741 10-10

Trgovski pomočnik
vešč v trgovini špecerijskega blaga, zmožen slovenskega in nemškega jezika z dobrimi spričevali, želi svojo dosedanje službo spremeniti. Njegovo ime pové upravništvo »Slovenca«.
66 3-3

Schicht-ovo
patent-milo

10 5-1

z znamko „labud“ je najboljše izmed katerekoli mila.

56 8

Konrad Hopferwieser-jev c. kr. priv. zavod za izdelovanje orgelj v Gradcu, Lendplatz 27,

se priporoča v izdelovanje novih orgelj v poljubni velikosti (s patentovano tipalno registraturo), pa tudi v prenavljanja in popravilja starih orgelj.

Ker sem se strokovno izveščal v največjih in najslovičnejših zavodih za izdelovanje orgelj v Nemčiji, kakor so: E. F. Walcker v Ludwigsburg-u, W. Sauer v Frankobrodu in F. G. Weigle v Stuttgart-u, torej morem takó gledé na umetniško izvršitev in trpežnost, kakor tudi gledé na uporabo najboljših priznanih novosti kar najboljše ustreči. — Priporočilna pisma so na razpolago. — **Dolgoletno jamstvo, zmerne cene, poštna postrežba.** 23 26-15

(35 10-1)

Zaspanje izključeno!

Anker-budilnica s po noči svetečo se kazalno ploščo in večno pratiko gld. 2-75.
Salon-budilnica, štirioglasta, 25 cm. visoka, pozlačena in gravirana, bije četrti in pol ure gld. 7-—.
Remont. iz jekla za gospode in gospé gld. 4-—, s trojnim okrovom gld. 6-—.
Remont. iz pristnega tulla-srebra za gospode in gospé z zlato vlogo gld. 9-—, s trojnim okrovom gld. 11-—, s koledarjem in meseč. kazalom gld. 15-—.
Remont. iz 14 kar. zlata za gospé gld. 12-—, s trojnim okrovom gld. 18-—.
Anker-remont., zlata, za gospode brez okrova gld. 25-—, s trojnim okrovom gld. 35-—.
Ure z nihalom po cenilniku.
Zakonski prstani, izvirni, iz 14 kar. zlata, komad gld. 5-—, masivni gld. 7-—.
Najtežavnejše popravke okrasov in raznih ur se vsprejmejo in točno izvršujejo. — Ostanke zlata in srebra vsprejmejo se mesto plačila.
Prečast. duhovščini pošilja brez povzeta; plača po dogovoru.
Ilustr. cenilniki zastoj in franko.

Emil Mayer,
c. kr. trg. sodno zabeležena trvdka
na Dunaju I.,
Schottenring 33/c.

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporoča
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

V stanovanje in na hrano
sprejem od februarja t. l. naprej tri dijake.
Janez Cerkovnik,
tapetar.
97 3-3
Kranj, hiš. št. 26, 27.

J. Pserhofer-jeva
lekarna „pri zlatem državnem jabolku“
Dunaj, I., Singerstrasse št. 15.

J. Pserhofer-jeve
odvajalne kroglice, preje kri čistilne kroglice imenovane, staroznane, lahko čisteče domače zdravilo.
Od teh kroglic stane: 1 škatljica s 15 kroglicami 21 kr., 1 zvitok s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr., če se pošlje nefrankovano proti povzetju pa 1 gld. 10 kr.
Če se poprej vpošlje denarni znesek, potem stane poštnine prosta pošiljatev: 1 zvitok kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zvitka 2 gld. 30 kr., 3 zvitki 3 gld. 35 kr., 4 zvitki 4 gld. 40 kr., 5 zvitkov 5 gld. 20 kr., 10 zvitkov 9 gld. 20 kr. (Manj ko 1 zvitok se ne more poslati.)
Prosi se izrečno **„J. Pserhofer-ja odvajalne kroglice“** zahtevati in na to paziti, da ima napis na pokrovu vsake škatljice na navodilu o uporabi stoječi podpis **J. Pserhofer** in sicer z rdečimi črkami.

Balzam zoper ozeblino J. Pserhofer-ja. 1 lonček 40 kr., s poštnine prosto pošiljati 65 kr.
Sok iz ozkega trpotca (Spitzwegerichsaft), 1 steklenica 50 kr.
Balzam zoper golšo, 1 steklenica 40 kr., s poštnine prosto pošiljati 65 kr.
Stoll-ovi Kola-preparati, izvrstno krepilo za želodec in živce. 1 liter kola-vina ali eliksirja 3 gld., — 1/2 litra 1 gold. 60 kr., — 1/4 litra 85 kr.
Zdravilni obliž za rane pok. prof. Stedela, 1 lonček 50 kr., s poštnine prosto pošiljati 75 kr.

Razven tu imenovanih preparatov so v zalogi še vse v avstrijskih časnikih oglašene tu in inozemske farmacevtske specialitete ter se preskrbe vsi predmeti, katerih morda ne bi bilo v zalogi, na zahtevanje točno in najceneje.
Pošiljatev po pošti izvršujejo se najhitreje proti temu, da se prej vpošlje denar, večje naročbe tudi proti povzetju zneska.
Če se prej vpošlje denar (najboljše s poštno nakaznico), potem je poštnina mnogo cenejša, nego pri pošiljatih proti povzetju.
Imenovane specialitete tudi prodajata v Ljubljani gospoda lekarnarja: **Mardetsohläger in Ploccil.** 26 12-9

Grenka želodčna tinktura (preje življenska esenca ali praške kapljice imenovane). Lahko raztopljivo zdravilo, dražilnega in krepilnega učinka na želodec pri oviranem prebavljanju. 1 steklenica 22 kr., 1 dvanaestica 2 gld.
Čudezni balzam, 1 steklenica 50 kr.
Prašek proti kašlju, 1 škatljica 35 kr., s poštnine prosto pošiljati 60 kr.
Tannochinin-pomada J. Pserhofer-ja najboljšo sredstvo za rast las, ena pušica 2 gld.
Univerzalna čistilna sol A. W. Bulrioh-a, domače sredstvo proti slabu prebavi, 1 zavoj 1 gld.

Katoliška Bukvarna v Ljubljani priporoča:

Slovensko-nemški slovar.
Izdan na troške rajnega knezoškofa Ant. Al. Wolfa.
Uredil
M. Pleteršnik.

Dva zvezka (118 pól vél. osm.), nevezana 11 gld. 50 kr., vezana v polfranc. izvirnih platnicah 14 gld. 50 kr.

VII. tečaj. Jugoslavjanski stenograf
s prilogama „Kjiževni glasnik“ i „Stenografska učna pisma“.

Izhaja 10krat na leto po 32 strani vel. 8°, tiskan z latinico, cirilico in stenografskim pismom.

Izdajatelj in urednik prof. Ant. Bezenšek v Plovdivu (na Bolgarskem). — Sodelavci: Gosp. dvorni svetovalec prof. dr. Zeibig v Draždanih; g. prof. M. Wamberger v Karlovcu; g. Lozar Popović, sodnik kasacije v Belemgradu; g. Hr. Konstantinov, šef-stenograf v Sofiji itd.

Kdor se hoče stenografije iz početka sam učiti ali se kot stenograf zanima za napredek te umetnosti, priporoča mu se ta list, o katerem so se mnogi strokovni in drugi časopisi večkrat najpohvalneje izrazili. Isto tako bo priloga „Književni glasnik“ dobro došla vsem, ki se zanimajo za književno gibanje med našimi brati na jugu: v njem se nahajajo proizvodi prvih pesnikov in prozaikov jugoslovanskih.

Cena na celo leto zajedno s prilogi je 2 gld. 50 kr.
„Jugosl. stenograf“ za l. 1895 velja 2 gld., a „Jugosl. Glasnik“ za lanko leto 1 gld. 50 kr.

Naročnino sprejemajo: knjigarna Alojzija Bezenška v Plovdivu in knjigarna Dragotina Hribarja v Celju.
89 3-3

Dunajska borza.			
Dne 12. februarja.		Dne 11. februarja.	
Skupni državni dolg v notah	101 gld. — kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	151 gld. — kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „ 20	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	158 „ 50
Avstrijska zlata renta 4%	121 „ 90	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	193 „ 50
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 „ 43	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „ —
Ogerska zlata renta 4%	122 „ 35	Tisine srečke 4%, 100 gld.	142 „ —
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 „ 20	Dunavske vravnave srečke 5%	128 „ 25
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1008 „ —	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	107 „ —
Kreditne delnice, 160 gld.	384 „ 50	Posojilo goriskega mesta	112 „ —
London vista	120 „ 80	4% kranjsko deželno posojilo	98 „ 60
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59 „ 05	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 „ 35
20 mark	11 „ 80	Prijoritne obveznice državne železnice	224 „ —
20 frankov (napoleonidor)	9 „ 57	„ „ južne železnice 3%	169 „ 50
Italijanski bankovci	43 „ 85	„ „ južne železnice 5%	130 „ 90
C. kr. cekini	5 „ 67	„ „ dolenskih železnice 4%	99 „ 50
		Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. — kr.
		4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	135 „ —
		Avstrijskega ručnega križa srečke, 10 gld.	18 „ 40
		Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ 75
		Salmove srečke, 40 gld.	67 „ 50
		St. Genois srečke, 40 gld.	72 „ 50
		Waldsteinove srečke, 20 gld.	54 „ —
		Ljubljanske srečke	23 „ 25
		Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	174 „ —
		Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3460 „ —
		Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	473 „ —
		Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	102 „ 50
		Dunajskih lokal. železnice delniška družba	65 „ —
		Montanska družba avstr. plan.	88 „ 25
		Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	171 „ 75
		Papirnih rubljev 100	128 „ 25

Nakup in prodaja
»skovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
»avarovanje za zgube pri irebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
»kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba „MERCUR“
Wolkzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
»naloženih glavnice.